

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΧΝΗΣ

Τα παραδοσιακά παιχνίδια που παίζονταν και παίζονται από τα παιδιά της Πολίχνης

Το σκοινίν

Οι παίκτες διαιρούνται σε δυο ομάδες. Η μια κρατάει τη μια και η άλλη την άλλη άκρη ενός σκοινοῦ. Αρχίζουν να τραβάνε ως ὅτου η μια ομάδα ρίξει την άλλη καταγής.

Το σύρσιμον.

Οι παίκτες διαιρούνται σε δυο ομάδες. Χαράζουμε μια γραμμή. Από τη μια μεριά κρατάνε το σχοινί οι παίκτες της μιας ομάδας και από την άλλη οι παίκτες της άλλης ομάδας. Ὅποια ομάδα παρασύρει την άλλη πέρα από την γραμμή είναι και η νικήτρια.

Το <σκοινίν > και το <σύρσιμον> είναι η <διελκυστίνδα> που έπαιζαν στην αρχαιότητα.

Τα λίντζαι (οι βόλοι)

Οι βόλοι είναι πέντε . Πρώτον (εμονόν): ρίχνουν ένα βόλο προς τα πάνω, μέχρι να τον πιάσουν στη παλάμη αφήνουν κάτω άλλον, μετά αφήνουν δεύτερο, τρίτο και τέταρτο, και τέλος μαζεύουν και τους τέσσερις. Δεύτερο (δίτσα) ρίχνουν προς τα πάνω τον ένα και αφήνουν κάτω τους δύο και μετά τους άλλους δύο. Τρίτο (τρίτσα): αφήνουν τους τρεις και έπειτα τον ένα. Τέταρτο (κουμούς ή κουμούλ): αφήνουν τους τέσσερις . Πέμπτο (ολοβόν): παίρνουν στο χέρι δύο, από τους οποίους τον έναν ρίχνουν στον αέρα, μέχρι να τον ξαναπιάσουν αλλάζουν αυτόν που έχουν στο χέρι με άλλον από το έδαφος. Τα λίντζαι είναι τα πεντέλιθα , της αρχαιότητας και σημερινά πεντόβολα.

Η πάπουλα ή κρυφτερίτσα ή κρυφτέρα (κρυφτούλι)

Ορίζεται ένα σημείο ως τέρμα. Εκεί η μάνα κλείνει τα μάτια ὡσπου οι παίχτες να κρυφτούν. Ὅταν κρυφτούν η μάνα ανοίγει τα μάτια και ψάχνει να τους βρει. Αν κάποιος φτάσει στο τέρμα πριν από τη μάνα το φτύνει και κερδίζει, αν προλάβει και φτύσει η μάνα ο παίχτης καίγεται. Η πάπουλα είναι το σημερινό κρυφτό ή κρυπτίνδα της αρχαιότητας.

Η λαϊστέρα (κούνια.)

Από κλαδί δέντρου κρεμάμε ένα σχοινί, καθόμαστε πάνω στο σχοινί και κουνιόμαστε. Για να κουνηθεί καλά κάποιος τον σπρώχνει άλλος παίχτης. Ακόμα ένα παιχνίδι της αρχαιότητας που ονομάζονταν αιώρα.

Η τσαμούα (η τυφλή)

Μέσα σε περιορισμένο χώρο ορίζεται η μάνα, της δένουν τα μάτια με ένα μαντίλι και προσπαθεί να πιάσει έναν από τους παίχτες. Ὅποιον πιάσει την αντικαθιστά .

επιτρέπετε στους παίκτες να ακουμπούν για λίγο τη μάνα. Η τσαμούα , η γνωστή τυφλόμυγα, ονομάζονταν χαλκή μυία στην αρχαιότητα.

Η τσουντουβάνα (η τραμπάλα)

Επάνω σε ένα χοντρό ξύλο ή μια πέτρα βάζουμε μια σανίδα που ακουμπά στο μέσο της. Στις δύο άκρες της κάθονται δύο παιδιά , τα οποία με ένα μικρό σπρώξιμο κάνουν τραμπάλα ή πέταυρον όπως έλεγαν οι αρχαίοι.

Το Τζαμί

Μαζεύονται πολλά παιδιά και χωρίζονται σε δυο ομάδες με ίσα άτομα η κάθε μια. Κάνουν ένα μεγάλο κύκλο και ένα μικρό στη μέση. Μέσα στο μικρό κύκλο βάζουν πέντε κεραμίδια. Στην περιφέρεια του 1^{ου} κύκλου καθορίζουν ένα σημείο, στο οποίο τραβούν μια γραμμή. Κατά μήκος αυτής της γραμμής στέκονται τα παιδιά της ομάδας που ρίχνουν, δηλαδή σημαδεύουν τα κεραμίδια μ' ένα τόπι.

Όποια ομάδα ρίξει κάτω όλα τα κεραμίδια φεύγει, ενώ όλη η άλλη ομάδα στρώνει μέσα στο μικρό κύκλο τα κεραμίδια. Αν, στη διάρκεια που η δεύτερη ομάδα φτιάχνει τα κεραμίδια, προλάβει η πρώτη και επιστρέψει στη γραμμή, και πάρει θέση βολής και χτυπήσει με το τόπι έστω και ένα παιδί της άλλης ομάδας, η ομάδα αυτή καίγεται και χάνει. Αντίθετα, αν η πρώτη ομάδα προλάβει να στήσει τα κεραμίδια, όπως ήταν, τότε νικάει.

Τα Μήλα

Παιχνίδι που παίζεται με μπάλα, με περισσότερα από τέσσερα παιδιά. Χωρίζονται σε δυο ομάδες και στέκονται η μια απέναντι στην άλλη σε ορισμένη απόσταση. Στο μέσο στέκονται άλλα παιδιά. Οι ομάδες των παιδιών, που βρίσκονται στις άκρες, πετάνε τη μπάλα και προσπαθούν να χτυπήσουν τα παιδιά που είναι στο κέντρο. Χτυπημένο θεωρείται το παιδί όταν η μπάλα το χτυπήσει. Τα παιδιά που βρίσκονται στο κέντρο προσπαθούν να αποφύγουν τα χτυπήματα γιατί όποιο χτυπηθεί βγαίνει έξω.

Όταν όμως κάποιο παιδί της ομάδας του κέντρου κατορθώσει να πιάσει τη μπάλα στον αέρα, τότε κερδίζει ένα μήλο που συμβολικά σημαίνει πως απέκτησε ένα πλεονέκτημα. Το παιδί που έχει κερδίσει το μήλο δε βγαίνει έξω έστω κι αν χτυπηθεί με τη μπάλα αλλά χάνει το μήλο του. Έχει ακόμα το δικαίωμα να ξαναφέρει μέσα στο παιχνίδι κάποιο απ' τα παιδιά που έχουν χτυπηθεί και έχουν βγει έξω. Όταν κάποιο παιδί της ομάδας του κέντρου πιάσει τη μπάλα και του ξεφύγει τότε καίγεται και βγαίνει έξω.

Στο τέλος, όταν έχει μείνει μόνο ένα παιδί μέσα, πρέπει να το χτυπήσουν με δέκα ριζιές. Αν αυτό δε γίνει κατορθωτό, τότε το παιχνίδι δεν έχει νικητή και ξαναρχίζει από την αρχή.

Το παιχνίδι τελειώνει κανονικά, όταν χάσουν όλα τα παιδιά της ομάδας του κέντρου.

Το παιχνίδι αυτό το παίζουν αγόρια και κορίτσια και τους είναι ιδιαίτερα αγαπητό.

http://3lyk-polichn.thess.sch.gr/Olympiaki_paideia/paixnidia/paixnidia.htm